

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 14. července 2021 odvolání **obžalovaného R.G., narozeného XXXXX v XXXXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 19. 5. 2021, č.j. 1 T 25/2021-186, a rozhodl

takto:

Podle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** a podle § 222 odst. 2 trestního řádu se věc obžalovaného R.G. pro skutek, který měl spáchat tím, že

dne 19. září 2020 v 13:04 hod. řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, registrační značky XXXXX, po silnici I. třídy č. 19, ve směru Hodonín - Rozseč nad Kunštátem, přičemž v km 208,953 v k.o. Louka, při příjezdu ke křižovatce s účelovou komunikací, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a zejména jiným okolnostem, které mohl předvídat, neboť ve směru jeho jízdy se nacházelo svislé i vodorovné značení upozorňující na tuto křižovátku, a zároveň podle znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví silniční a městská, v daném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90 km/hod. o nejméně 22 km/hod., a v reakci na osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, se kterým řidička D.K., nar. XXXXX, se spolujedoucím na předním sedadle J.K., nar. XXXXX, vyjela zprava z účelové komunikace na hlavní silnici a odbočila vlevo, se svým vozidlem přešel vlevo do protisměrného jízdního pruhu, kde přední částí vozidla Škoda Superb narazil do přední části vozidla Škoda Fabia, po střetu vyjel s vozidlem Škoda Superb vlevo mimo komunikaci, kde přední částí vozidla narazil do kmene stromu, vozidlo Škoda Fabia bylo odraženo k pravému okraji komunikace, kde zůstalo v konečném postavení v pravém jízdním pruhu, v důsledku uvedeného jednání došlo k těžkému zranění řidičky D.K. spočívajícímu ve zlomenině levé lopatky, zlomenině střední části levé stehenní kosti s posunem s nutným operačním zákrokem a voperováním spojovacího materiálu, vykloubení palce pravé nohy, zhmoždění stěny hrudní vlevo, zhmoždění pravého kolene, s hospitalizací v nemocnici

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková

v Brně od 19.9.2020 do 4.10.2020, s citelným omezením v obvyklém způsobu života z důvodu klidového režimu s omezením pohybu a nutností chůze o berlích po dobu 12 týdnů od operace, k těžkému zranění spolujedoucího J. K. spočívajícímu ve zlomenině kosti lopaty kyčelní s dislokací, kontuzi hrudníku, břicha, dolních končetin a ramene, s hospitalizací v nemocnici v Boskovicích od 19.9.2020 do 2.10.2020, s citelným omezením v obvyklém způsobu života z důvodu klidového režimu na lůžku po dobu hospitalizace a následně s možností pohybu pouze o berlích a francouzských holích po dobu 6 týdnů, čímž porušil důležitou povinnost vyplývající mu z postavení řidiče motorového vozidla tím, že nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a jiným okolnostem, které mohl předvídat, a zároveň překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c), § 18 odst. 1, § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

ve kterém byl spatřován přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

postupuje Městskému úřadu v Boskovicích,

neboť nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přešupek.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Blansku byl obžalovaný R.G. uznán vinným přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Tohoto přečinu se dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl obžalovaný dopustit tím, že dne 19. září 2020 v 13:04 hod. řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, registrační značky XXXXX, po silnici I. třídy č. 19, ve směru Hodonín - Rozseč nad Kunštátem, přičemž v km 208,953 v k.o. Louka, při příjezdu ke křižovatce s účelovou komunikací, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a zejména jiným okolnostem, které mohl předvídat, neboť ve směru jeho jízdy se nacházelo svislé i vodorovné značení upozorňující na tuto křižovatku, a zároveň podle znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví silniční a městská, v daném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90 km/hod. o nejméně 22 km/hod., a v reakci na osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, se kterým řidička D.K., nar. XXXXX, se spolujedoucím na předním sedadle J.K., nar. XXXXX, vyjela zprava z účelové komunikace na hlavní silnici a odbočila vlevo, se svým vozidlem přešel vlevo do protisměrného jízdního pruhu, kde přední

částí vozidla Škoda Superb narazil do přední části vozidla Škoda Fabia, po střetu vyjel s vozidlem Škoda Superb vlevo mimo komunikaci, kde přední částí vozidla narazil do kmene stromu, vozidlo Škoda Fabia bylo odraženo k pravému okraji komunikace, kde zůstalo v konečném postavení v pravém jízdním pruhu, v důsledku uvedeného jednání došlo k těžkému zranění řidičky D.K. spočívajícímu ve zlomenině levé lopatky, zlomenině střední části levé stehenní kosti s posunem s nutným operačním zákrokem a voperováním spojovacího materiálu, vykloubení palce pravé nohy, zhmoždění stěny hrudní vlevo, zhmoždění pravého kolene, s hospitalizací v nemocnici v Brně od 19.9.2020 do 4.10.2020, s citelným omezením v obvyklém způsobu života z důvodu klidového režimu s omezením pohybu a nutností chůze o berlích po dobu 12 týdnů od operace, k těžkému zranění spolujedoucího J. K. spočívajícímu ve zlomenině kosti lopaty kyčelní s dislokací, kontuzi hrudníku, břicha, dolních končetin a ramene, s hospitalizací v nemocnici v Boskovicích od 19.9.2020 do 2.10.2020, s citelným omezením v obvyklém způsobu života z důvodu klidového režimu na lůžku po dobu hospitalizace a následně s možností pohybu pouze o berlích a francouzských holích po dobu 6 týdnů, čímž porušil důležitou povinnost vyplývající mu z postavení řidiče motorového vozidla tím, že nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a jiným okolnostem, které mohl předvídat, a zároveň překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c), § 18 odst. 1, § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Za uvedený přečin byl obžalovanému uložen podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 36 měsíců.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, částku 137 732 Kč, poškozené D.K., narozené XXXXX, bytem XXXXX, částku 81 900 Kč, poškozenému J.K., narozenému XXXXX, bytem XXXXX, částku 77 773 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození D.K., narozená XXXXX, a J.K., narozený XXXXX, oba bytem XXXXX, odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku si podal včas odvolání obžalovaný R.G.. Odvolání obžalovaného směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný nesouhlasil s hodnocením důkazů soudem I. stupně a upozornil na skutečnost, že z jeho strany došlo k překročení povolené rychlosti od 100,8 km/hod. do 123,2 km/hod. Poškozená mu při vyjíždění z místa ležícího mimo pozemní komunikaci, resp. při vyjíždění z účelové komunikace na pozemní komunikaci, nedala přednost v jízdě. Za překročení povolené rychlosti by mu bylo možné uložit pokutu do 2 500 Kč a odebrat 2 body. Poškozené by v blokovém řízení mohla být uložena pokuta do 5 000 Kč a byly by jí odebrány 4 body. Dle názoru obžalovaného orgány činné v trestním řízení od počátku postupovaly jednostranně. Soud I. stupně nepřihlédl ke skutečnostem významným pro rozhodnutí, nesprávně zhodnotil nároky poškozených na náhradu škody a uložil mu nepřiměřený trest. Obžalovaný uvedl, že je přesvědčen, že není viníkem dopravní nehody, resp. není viníkem jediným. Poškozená mohla podle znaleckého posudku v době, kdy se rozhodovala, že se rozejde, jeho vozidlo vidět ve vzdálenosti 130 metrů. Poškozené nic nebránilo ve výhledu, nebyla oslněna sluncem. Obžalovaný v této souvislosti zdůraznil, že překročil rychlost maximálně o 24%. Proto také nesouhlasil s výrokem o náhradě škody, který dle jeho názoru nepřihlédl ke spoluzavinění poškozené a ke skutečnosti, že došlo k porušení povinnosti řidiče podle § 5 odst. 1 písm. i) silničního zákona, který stanoví povinnost pro řidiče zajistit bezpečnou přepravu zvířete. Pes poškozených byl převážen na podlaze, kde není žádný prostor a je to místo, kam vystřelí airbag. Obžalovaný uvedl, že je mu líto, že k situaci došlo. Také to vyjádřil v rámci posledního slova, ale i v jeho případě došlo k těžkému

zranění, a to k tříštivé zlomenině levého zápěstí a až do října 2020 byl citelně omezen v obvyklém způsobu života. Teprve od 11. 11. 2020 docházelo k postupnému odkládání ortéz a k rehabilitaci. Obžalovaný zmínil rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 7 Tdo 38/2009, dle kterého je povinnost dát přednost v jízdě kvalitativně vyšším stupněm povinnosti, než je povinnost dodržet limit dovolené rychlosti. Porušení povinnosti dát přednost v jízdě bez dalšího již samo o sobě vede ke zcela bezprostřednímu a reálnému nebezpečí střetu vozidel. V tomto případě obviněný překročil rychlost v obci o 42 km/hod. Dále obžalovaný poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 7 Tdo 214/2010, dle kterého je za střet zásadně odpovědný řidič, který do křižovatky vjede z vedlejší silnice, neboť jeho povinností je dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní silnici. Okolnost, že řidič, který má přednost v jízdě, jede rychlostí přesahující stanovený limit, nic nemění na povinnosti řidiče, přijíždějícího z vedlejší silnice, dát přednost v jízdě řidiči přijíždějícímu po hlavní silnici. Tento případ se týkal situace, kdy obviněný na hlavní silnici nedodržel maximální povolenou rychlost 80 km/hod. a jel rychlostí 117,6 – 126,9 km/hod. a střetl se s automobilem přijíždějícím z vedlejší silnice. Z výše uvedených závěrů se lze výjimečně odchýlit při extrémní míře porušení povinnosti dodržet stanovený rychlostní limit řidiče jedoucího po hlavní silnici. Obžalovaný také poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. R 45/2005, podle kterého výrazné překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy motorového vozidla v obci např. o více než 70% je porušením důležité povinnosti uložené řidiči motorového vozidla právními předpisy. V projednávaném případě se dle znaleckého posudku poškozená mohla začít rozjíždět z účelové komunikace v čase cca 4,2 sekund před střetem. V této době již mohla pozorovat vozidlo Superb jedoucí po silnici č. I./19 ve vzdálenosti cca 130 metrů před místem srážky. Poškozená dle znaleckého posudku vozidlo obžalovaného mohla vidět a měla vidět. Obžalovaný dále uvedl důvody, pro které potřebuje řídičského oprávnění při výkonu svého povolání a upozornil na svoji rodinou a ekonomickou situaci. Dle jeho názoru je uložený trest nepřiměřeně přísný a je třeba přehodnotit, zda je opravdu jediným viníkem dopravní nehody. Obžalovaný navrhl, aby Krajský soud v Brně napadený rozsudek Okresního soudu v Blansku zrušil a rozhodl o jeho zproštění obžaloby.

3. Na základě podaného odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1 věta druhá trestního řádu nebyl důvod.
4. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.
5. Soud I. stupně ve věci provedl důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí.
6. Okresní soud hodnotil pouze důkazy, které provedl, ale při hodnocení provedených důkazů, nepostupoval zcela v souladu s ust. § 2 odst. 6 trestního řádu a v souladu se zásadami formální logiky. Nalézací soud při hodnocení provedených důkazů zejména při hodnocení znaleckého posudku z oboru dopravy zaměnil technickou příčinu vzniku dopravní nehody s právním hodnocením příčiny dopravní nehody. Krajský soud konstatuje, že námitky uvedené v odůvodnění odvolání obžalovaného jsou důvodné, s jedinou výjimkou. Ze znaleckého posudku z oboru dopravy, odvětví doprava silniční a městská, se podává, že střetová rychlost motorového vozidla tovární značky Škoda Superb řízeného obžalovaným byla asi 112 km/hod., přitom nebylo zjištěno, že by obžalovaný brzdil. Ani odvolací soud proto neměl žádné pochybnosti o rychlosti motorového vozidla řízeného obžalovaným, která, jak je správně uvedeno ve skutkové větě napadeného rozsudku, činila nejméně 112 km/hod. Skutečnost, že obžalovaný překročil povolenou rychlost nejméně o 22 km/hod., a tak porušil povinnost stanovenou v ust. § 18 odst. 1 odst. 4 zákona o silničním provozu, byla prokázána spolehlivě. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku se dále podává, že obžalovaný řídil motorové vozidlo na pozemní komunikaci a poškozená vjížděla na tuto komunikaci z účelové komunikace a odbočovala vlevo. Poškozené žádná fyzická překážka

nebránila v rozhledu, konkrétně jí nic nebránilo v tom, aby viděla zleva příjezdící motorové vozidlo řízené obžalovaným již na vzdálenost 130 m. Současně nebylo prokázáno, že by došlo k situaci, která by zapříčinila způsob jízdy této řidičky z důvodu náhle vzniklé situace v silničním provozu, např. způsob a rychlost jízdy obžalovaného. Poškozená jako svědkyně navíc vypověděla, že blížící se motorové vozidlo před vjížděním na pozemní komunikaci neviděla. Podle citovaného znaleckého posudku, se obžalovaný snažil vyhnout střetu s motorovým vozidlem poškozené úhybným manévrem doleva. Pokud by se obžalovaný pohyboval ve svém jízdním pruhu, došlo by k těsnému vyhnutí s motorovým vozidlem, které řídila poškozená. Obžalovaný by tedy mohl dopravní nehodě zabránit i při zjištěné rychlosti, pokud by neučinil úhybný manévr doleva a pokračoval v jízdě ve svém jízdním pruhu, a to i bez brzdění nebo pokud by se jim řízené motorové vozidlo pohybovalo rychlostí povolenou, tedy 90 km/hod. Pak by poškozená měla dostatečnou dobu na to, aby vjela na komunikaci a odbočila vlevo. Obžalovaný by přirozeně musel zůstat ve svém jízdním pruhu a neuhýbat doleva. Z provedeného dokazování zejména ze znaleckého posudku z oboru doprava, z protokolu o nehodě v silničním provozu a ze svědecké výpovědi poškozené se proto podává, že se řidička motorového vozidla tovární značky Škoda Fabia nechovala dostatečně ohleduplně a ukázněně, především se plně nevěnovala situaci v silničním provozu a při vjíždění z účelové komunikace nedala přednost motorovému vozidlu jedoucímu po pozemní komunikaci. Ze strany poškozené tedy došlo k porušení ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu. Při porušení uvedených povinností dochází pravidelně ke vzniku těžkých dopravních nehod se závažnými a často i fatálními následky. Pokud by poškozená respektovala především ust. § 5 odst. 1 písm. b) a § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu, k dopravní nehodě by nedošlo. V této souvislosti je třeba zmínit rozhodnutí, na které poukázal v odůvodnění odvolání obžalovaný, a to rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 38/2009, sp. zn. 7 Tdo 214/2010 a rozhodnutí Nejvyššího soudu č. 45/2005 Sb. roz. trestních. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu se na řidiče příjezdícího z vedlejší silnice, natož vjíždícího z místa mimo pozemní komunikaci, event. z účelové pozemní komunikace na pozemní komunikaci, klade vyšší míra opatrnosti. Povinnost dát přednost v jízdě je kvalitativně vyšším stupněm povinnosti, než je povinnost dodržet limit povolené rychlosti. Výrazné překročení nejvyšší povolené rychlosti motorového vozidla v obci např. o 70% je porušením důležité povinnosti uložené řidiči motorového vozidla právními předpisy. Obžalovaný překročil povolenou rychlost v daném úseku v místě mimo obec mírně o více jak 24%. V žádném případě se tedy nejednalo o výrazné překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy motorového vozidla. Obžalovaný reagoval technicky nesprávně na překážku vzniklou na komunikaci, v důsledku manévru řidičky motorového vozidla tovární značky Škoda Fabia, tedy poté co, řidička porušila výše uvedená pravidla silničního provozu a vjela z účelové komunikace na pozemní komunikaci. Je třeba zdůraznit, že není povinností účastníka silničního provozu reagovat technicky nejspříjemněji na porušení povinností ze strany jiného účastníka silničního provozu, v tomto případě poškozené D.K.. Nemůže také obstát odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 9., podle kterého „po poškozené nelze spravedlivě požadovat, aby předpokládala, že vozidlo jede po hlavní silnici rychlostí vyšší než je povolená, a to poměrně výrazněji. Je znalecky prokázáno, že v podstatě za dané situace by poškozená nemohla posoudit rychlost vozidla, neboť to technicky není možné, a pokud by vozidlo viděla, mohla se důvodně domnívat, že odbočovací manévr bezpečně uskuteční, což by se skutečně stalo“. V této části je odůvodnění napadeného rozsudku s ohledem na svědeckou výpověď poškozené o tom, že blížící se motorové vozidlo řízené obžalovaným vůbec neviděla, spekulativní. Ani způsob jízdy obžalovaného, nemohl řidiče znemožnit splnění povinností uvedených v § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu. Jinými slovy bylo povinností poškozené jako řidičky při vjíždění na pozemní komunikaci z účelové komunikace dbát zvýšené opatrnosti, plně se věnovat situaci v silničním provozu, dát přednost vozidlům jedoucím po komunikaci a chovat se ohleduplně zejména v dopravním provozu nevytvářet situaci, která by mohla vést ke stresovým reakcím řidičů jedoucích po pozemní komunikaci.

7. Krajský soud uzavírá, že skutková zjištění soudu I. stupně nejsou částečně správně právně posouzena a částečně nejsou úplná, zejména pokud jde o porušení povinností řidičky D.K.. Byla to kumulace porušení pravidel silničního provozu ze strany řidičky motorového vozidla tovární značky Škoda Fabia a její následný manévr, kdy vjížděla s účelové komunikace na pozemní komunikaci, aniž by zaregistrovala motorové vozidlo na pozemní komunikaci řízené obžalovaným a dala mu přednost, co vyvolalo technicky nesprávnou reakci obžalovaného. Naopak je zřejmé, že porušení pravidel silničního provozu obžalovaným příčinou vzniku dopravní nehody a jejího následku nebylo.
8. Odvolací soud konstatuje, že odvolání obžalovaného R.G. s ohledem na uvedené bylo důvodné.
9. Proto Krajský soud v Brně rozhodl tak, že podle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 222 odst. 2 trestního řádu věc postoupil příslušnému správnímu orgánu k projednání, neboť se nejedná o trestný čin, avšak správní orgán by mohl jednání obžalovaného posoudit jako přestupek podle § 18 odst. 1 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 14.07.2021

JUDr. Hana Kleinová v. r.
předsedkyně senátu